

ligt Lærebogs-Stof — til underholdende Læsning, ikke mindst for dem, der i Forvejen er kendt med disse Ting.

Bogen, der er udgivet paa Forsikringsforeningens Foranstaltning, fremtræder i smukt typografisk Udstyr og uden Kniberi paa Plads og Papir.

Hans Cl. Nybølle.

JOHN RUSKIN: **Den sidste som den første.** Oversat af Carl og Lily Gad. 141 Sider. G. E. C. Gads Forlag. Kbhvn. 1917.

Et af Ruskins mest bekendte Værker „Unto this last“ foreligger her i dansk Oversættelse. Det er i Grunden kun en lille Bog, fire Essays, som oprindeligt blev offentliggjort i et Tidsskrift, men i 1862 udsendt som selvstændigt Skrift med et Forord af Forfatteren. Det kan ikke nægtes, at den forløbne Tid i nogle Retninger har bleget dette Arbejde. Det gælder maaske mest Polemikken, som særlig træder frem i det 4de Essay, og hvori Ruskin angriber Socialøkonomien stærkt. Man faar her et lignende Indtryk som ved Gennemlæsningen af Begyndelsen af George's „Progress and Poverty“. Det er den klassiske Socialøkonomi, der maa holde for, og den Socialøkonom, der blot i nogen Maade er paavirket af en nyere Tids psykologiske og sociale Strømninger inden for sin Videnskab, vil i de fleste Tilfælde kunne melde: Hus forbi. Heller ikke forekommer hans Tanker nu saa radikale, at man forstaar, at Artiklerne i sin Tid vakte saa stærk Modvillie hos de engelske Socialøkonomer og det Publikum, der var under deres Paavirkning.

Men selv om dette Værk saaledes ikke kan gøre et lignende Indtryk paa Nutiden, som det gjorde paa Forfatterens Samtid, er der dog nok af vækkende og æggende Tanker i det. Det er af den Slags Værker, som mere sætter Tankerne i Bevægelse, end det bringer dem til Hvile i en bestemt Opfattelse. Det er Enkelthederne,

ligt Lærebogs-Stof — til underholdende Læsning, ikke mindst for dem, der i Forvejen er kendt med disse Ting.

Bogen, der er udgivet paa Forsikringsforeningens Foranstaltning, fremtræder i smukt typografisk Udstyr og uden Kniberi paa Plads og Papir.

Hans Cl. Nybølle.

JOHN RUSKIN: *Den sidste som den første.* Oversat af Carl og Lily Gad. 141 Sider. G. E. C. Gads Forlag. Kbhvn. 1917.

Et af Ruskins mest bekendte Værker „Unto this last“ foreligger her i dansk Oversættelse. Det er i Grunden kun en lille Bog, fire Essays, som oprindeligt blev offentliggjort i et Tidsskrift, men i 1862 udsendt som selvstændigt Skrift med et Forord af Forfatteren. Det kan ikke nægtes, at den forløbne Tid i nogle Retninger har bleget dette Arbejde. Det gælder maaske mest Polemikken, som særlig træder frem i det 4de Essay, og hvori Ruskin angriber Socialøkonomien stærkt. Man faar her et lignende Indtryk som ved Gennemlæsningen af Begyndelsen af George's „Progress and Poverty“. Det er den klassiske Socialøkonomi, der maa holde for, og den Socialøkonom, der blot i nogen Maade er paavirket af en nyere Tids psykologiske og sociale Strømninger inden for sin Videnskab, vil i de fleste Tilfælde kunne melde: Hus forbi. Heller ikke forekommer hans Tanker nu saa radikale, at man forstaar, at Artiklerne i sin Tid vakte saa stærk Modvillie hos de engelske Socialøkonomer og det Publikum, der var under deres Paavirkning.

Men selv om dette Værk saaledes ikke kan gøre et lignende Indtryk paa Nutiden, som det gjorde paa Forfatterens Samtid, er der dog nok af vækkende og æggende Tanker i det. Det er af den Slags Værker, som mere sætter Tankerne i Bevægelse, end det bringer dem til Hvile i en bestemt Opfattelse. Det er Enkelthederne,

der dominerer; en egentlig Helhedsopfattelse vil man søge forgæves efter. Dog er der et Hovedtema, det, hvoraf hele Bogen har faaet Navn, nemlig at faa Lønsatsen fastsat ens for alle uden Hensyn til Elterspørgselen. Forfatteren henviser til Forholdene, som de er for Embedsmænd, der faar samme Løn i samme Stilling. Udvælgelsen sker her ikke gennem forskellig Lønshøjde, men derved, at kun de dygtigste overhovedet bliver antaget. Saaledes burde det efter Ruskins Mening være ogsaa for de egentlige Arbejdere. Gode og daarlige Arbejdere skal betales ens; men man skal naturligvis have Frihed til at antage den gode og forkaste den daarlige. Det er en Teori, der i mange Maader falder sammen med Arbejdernes egne Bestræbelser, naar de f. Eks. bekæmper Akkordarbejde. Men den modsatte Tendens: at betale den gode Arbejder bedre end den daarlige, er og vil sandsynligvis vedblive at være saa stærk, at den næppe lader sig udrydde. Fortjenstfuld, navnlig vel i Forhold til Datidens Opfattelse, er hans stærke Fremhæven af Forbrugets Betydning. „Vi maa derfor bedømme Produktionen efter Forbrugets Art og Maal. Produktion bestaar ikke i møjsommelig frembragte Ting, men i Ting, der kan bruges hensigtsmæssigt.“ (S. 124).

Men det vilde føre for vidt at lede om eller at gendrive Teorier i en Bog, der som allerede nævnt ikke har sin Styrke i det teoretiske, men i mangfoldige Tankeglimt og i den stærke etiske Tone, som overalt trænger igennem. Da Ruskin har vundet stor Indflydelse paa den dannede Almenhed i England, bør Bogen ogsaa kendes som et Bidrag til Forstaaelse af engelsk Tankegang. Oversættelsen forekommer mig god og smagfuld.

Even Marstrand.

ZEWI ABERSON: *Les Revendications Juives*, Union des Nationalités, Publ. 18.